म.भा.टी.

112611

॥ २३ ॥२४॥ अनंतरंप्रथमं ॥२५॥२६॥२७ ॥२८॥२९॥३०॥३१॥३२॥ आयस्तःयत्नवान् ॥३३॥३४ ॥ इषुधिप्रभृतिभ्यःशराःषेतुःलोमभ्योपिवर्मभ्योषिचपेतुस्तत्रहेतुःब्रह्मवादिनःयोगंबलवतइत्य ततःसर्वात्मनात्वययुद्धातिथ्यंत्रयच्छमे॥एवमाचार्यपुत्रेणसमाहूतोयुयुत्सया॥२३॥बहुमेनेर्जुनोत्मानमितिचाहजनार्दनं॥संशप्तकाश्चमेवध्याद्रौणिरा द्वयतेचमां॥२४॥यदत्रानंतरंत्राप्तरांसमेतद्धिमाधव॥आतिथ्यकर्माभ्युत्थायदीयतांयदिमन्यसे॥२५॥एवमुक्तोवहत्पार्थकृष्णोद्रोणात्मजांतिके॥जैत्रे णविधिनाहृतंवायुरिंद्रमिवाध्वरे॥ २६ ॥तमामंत्रयैकमनसंकेशवोद्रौणिमबवीत् ॥अश्वत्थामन्स्थिरोभूत्वाप्रहराशुसहस्वच॥ २०॥ निर्वेषुंभर्दपिंडंहिका लोयमुपजीविनां॥ सूक्ष्मोविवादोवित्राणांस्थूलौक्षात्रौजयाजयौ॥ २८॥ यामभ्यर्थयसेमोहाद्दिव्यांपार्थस्यसिक्यां॥ तामानुमिच्छन्युध्यस्वस्थिरोभूत्वा द्यपौडवं॥ २९॥ इत्युक्तोवासुदेवेनतथेत्युकादिजोत्तमः॥ विव्याधकेशवंषष्ट्यानाराचैरर्जुनंत्रिभिः॥ ३०॥ तस्यार्जुनःसुसंकुद्धिभिर्वाणैःशरासनं॥ चि च्छोदचान्यदादत्तद्रौणिघीरतरंधनुः॥ ३१॥ सज्ञंकत्वानिमेषाचविव्याधार्जुनकेशवौ॥ त्रिभिःशतैर्वासुदेवंसहस्रेणचपांडवं॥ ३२॥ ततःशरसहस्राणिप्रयु तान्यर्बुदानिच॥सरुजेद्रौणिरायस्तःसंस्तभ्यचरणेर्जुनं॥३३॥इषुधेर्धनुषश्चैवज्यायाश्चैवाथमारिष॥बाद्वोःकराभ्यामुरसोवदनघाणनेत्रतः॥३४॥कर्णा भ्यांशिरसोंगेभ्योलोमवर्मभ्यएवच॥रथध्वजेभ्यश्वश्रारानिष्पेतुर्बद्मवादिनः॥ ३५॥ श्रारजालेनमहताविध्वामाधवपाँडवौ॥ननादमुदितोद्रौणिर्महामेघौ घनिःस्वनं॥३६॥तस्यतंनिनदंश्रुत्वापांडवोच्युतमबवीत्॥पश्यमाधवदौरात्यंगुरुपुत्रस्यमांप्रति॥३७॥ वधंप्रामौमन्यतेनौप्रावेश्यश्रवेदमनि॥एषो स्मिहन्मिसंकल्पंशिक्षयाचवलेनच॥ ३८॥ अश्वत्थाम्नःशरानस्तान्छित्वैकैकंत्रिधात्रिधा ॥ व्यथमद्भरतश्रेष्ठोनीहारमिवमारुतः ॥ ३९॥ ततःसंशप्तकान्भू यःसाश्वसूतरथिद्वपान्॥ध्वजपत्तिगणान्ग्रैर्वाणैर्विव्याधपांडवः॥४०॥येयेददशिरेतत्रयघद्रूपास्तदाजनाः॥तेतेतत्रशरैर्व्यापंमिनिरेत्मानमात्मना॥४१॥ तेगांडीवप्रमुक्तास्तुनानारूपाःपतत्रिणः॥कोशेसाग्रेस्थितान्घ्रंतिद्विपांश्चपुरुषात्रणे॥ ४२॥ भहेश्वित्नाःकराःपेतुःकरिणांमदवर्षिणां॥ यथावनेपरशुभि निकत्ताःसुमहाहुमाः॥४३॥पश्चातुशैलवयेतुस्तेगजाःसहसादिभिः॥ वजिवजप्रमथितायथैवाद्रिचयास्तथा॥ ४४॥ गंधर्वनगराकारान्रथांश्रैवसुक ल्पितान्॥विनीतेर्जवनैर्युक्तानास्थितान्युइदुर्मदैः॥ ४५॥ शरैविशकलीकुर्वस्निमत्रानभ्यवीदषत्॥ खलंकतानश्यसादीन्यत्तींश्राहन्धनंजयः॥ ४६॥ धनं ર્થ:મર્યાર્દાર્ગાર્લાર્કાર્કાય બાલવાલ માલવા કર્યા છેલા કે પાછે દ્વારે બા जययुगांतार्कः संशप्तकमहार्णवं॥व्यशोषयतदुःशोषंतीक्ष्णैःशरगभस्तिभिः॥४७॥

कर्णापर्व

5

19411